

A Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: 57.Pf. 636.824/2022/8.

A felperes:

A felperes képviselője: Tóthné dr. Pintér Matild ügyvéd
(1016 Budapest, Naphegy utca 39. 1/3.)

Az alperes: OTP Faktoring Zrt.
(1066 Budapest, Mozsár utca 8.)

Az alperes képviselője:

A per tárgya: jelzálogjog törlése

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának a száma:
Pesti Központi Kerületi Bíróság, 7.P.52.128/2021/23-II. számú, 25. számú végzéssel kijavított ítélet

Rendelkező rész

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét megváltoztatja és elrendeli a Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztály által vezetett ingatlan-nyilvántartásban a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan tulajdoni lap III/7. részében az [REDACTED] 2015/15.02.24. számú határozattal elrendelt, 57.718.-CHF kölcsönösszeg és járulékai erejéig az alperes, mint jogosult javára bejegyzett jelzálogjog és a tulajdoni lap III./8. részében az [REDACTED] /2015/15.02.24. számú határozattal a jelzálogjog biztosítására bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom törlését.

Az alperest ennek tûrésére kötelezi.

A felperest mentesíti az alperes elsőfokú perköltségének megtérítése alól.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek [REDACTED]
[REDACTED] Ft együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy hogy 540.000 (ötszáznegyvenezer) Ft kereseti és 720.000 (hétszázhuszezer) Ft fellebbezési illetéket az állam javára az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára a jelen határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napig fizessen be.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság a kijavított ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek [REDACTED] Ft perköltséget. Megállapította, hogy 540.000 Ft kereseti illeték a Magyar Állam terhén marad.
- [2] Indokolásában tényként rögzítette, hogy az OTP Jelzálogbank Zrt. (továbbiakban: alperesi jogelőd) és a felperes 2008. április 22. napján dr. Ligeti Erika közjegyző előtt [REDACTED] [REDACTED]/2008/2/O ügyszámú közjegyzői okiratba foglalt ingatlan jelzálogjoggal biztosított devizában nyilvántartott lakáshitel kölcsönszerződést kötött. A kölcsön biztosítékaul a felperes kizárólagos tulajdonában lévő [REDACTED] helyrajzi szám alatti, természetben [REDACTED] szám alatti ingatlanra az alperesi jogelőd javára jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom került bejegyzésre. A kölcsönszerződést az alperesi jogelőd 2013. október 2. napján dr. Halas Livia közjegyző által [REDACTED]/2013. ügyszámú Jegyzőkönyv és tanúsítvány elnevezésű közokiratba foglalt nyilatkozatával azonnali hatállyal felmondta és felhívta a felperest, hogy a felmondás kézhezvételétől számított 15 napon belül a tartozását egyenlítse ki. A [REDACTED]/2013/2. számú közjegyzői tanúsítvány szerint a felperes a felmondást 2013. október 4. napján vette át. Az alperesi jogelőd a felperessel szemben fennálló követelését az alperesre engedményezte. A 2013. november 20. napján kelt engedményezési nyilatkozat szerint a felperes tartozása 58.426,27 CHF volt. Az alperes a 2015. március 31-én kelt és 2015. április 15. napján kézbesített levélben tájékoztatta a felperest a követelés forintra való átváltásáról és arról, hogy a felmondás következtében a szerződés megszűnt, de az eredeti jelzálogjog fennmaradt. Az alperes a felperest a fennálló tartozásról tájékoztatta és annak rendezésére felszólította a 2016. július 9. napján kelt és 2016. augusztus 8. napján kézbesített, a 2016. szeptember 7. napján kelt és 2016. szeptember 19. napján kézbesített, a 2017. július 6. napján kelt és 2017. július 14. napján kézbesített felszólításokkal. A felperes panaszbejelentéssel élt, melynek kivizsgálásáról az alperes a 2017. június 27. napján kelt és 2017. július 5. napján kézbesített levélben adott tájékoztatást. A felperes 2021. január 15. napján kérelemmel fordult az alpereshez, hogy az ingatlanára a kölcsönösszeg és járulékai erejéig bejegyzett jelzálogjogra vonatkozó törlési engedélyt adja ki. Arra hivatkozott, hogy a felmondásról szóló nyilatkozatot 2013. október 4. napján átvette, a 15 napos fizetési határidőre tekintettel 2013. október 22-ig teljesíthetett volna, így az elévülés kezdő időpontja 2013. október 23. napja és a követelés öt év elteltével 2018. október 23. napján elévült. A felperes ezt követően ismételt panasszal élt, az alperes a panaszvizsgálás eredményéről a 2021. január 27. napján kelt levélben tájékoztatta a felperest. A felperes mindeközben 2016. december 19. napján szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt keresetet terjesztett

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
57.Pf. 636.824/2022/8.

elő, melyet a Fővárosi Törvényszék a 8.G.40.797/2020/56. számú ítéletével elutasított. A felperes a fellebbezési eljárásban a keresetétől elállt, ezért a Fővárosi Ítéltábla 2022. május 25. napján a 13.Gf.40.088/2022/8-I. számú végzésével a pert megszüntette és az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte.

- [3] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság rendelje el a Budapest Főváros Kormányhivatala Földhivatali Főosztály által vezetett ingatlan-nyilvántartásban a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan tulajdoni lap III./7. részében az [REDACTED] 15.02.24. számú határozattal elrendelt, 57.718.-CHF kölcsönösszeg és járulékai erejéig az alperes, mint jogosult javára bejegyzett jelzálogjog törlését és kötelezze az alperest ennek tülésére. Kérte, hogy a bíróság rendelje el ugyanezen ingatlan vonatkozásában a tulajdoni lap III./8. részében az [REDACTED] /2015/15.02.24. számú határozattal a jelzálogjog biztosítására bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom törlését és az alperest ennek tülésére kötelezze. Állította, hogy mivel a követelés a rPtk.324.§ (1) bekezdés alapján elévült, a rPtk.264. § (1) bekezdés alapján a jelzálog megszűnt, ennek következményeként az Inyvtv.62.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a bejegyzést törölni kell. Hivatkozott a Kúria joggyakorlatára egyes döntései megjelölésével.
- [4] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte a csatolt költségjegyzék alapján. Vitatta, hogy a követelés elévült figyelemmel arra, hogy a felmondás napja 2013. október 4., a követelés esedékessé válásának időpontja 2013. október 5. napja volt, de a csatolt felszólítások, melyek 2015. március 31., 2016. július 9., 2016. szeptember 7., 2017. június 27. és 2017. július 6. napján keltek, mindegyike az elévülést megszakította, és az elévülési idő újból megkezdődött minden egyes felszólító levél után. A legutolsó felszólító levelet 2017. július 14. napján vette át a felperes, így az ezt követő naptól számítottan újból kezdődött az öt éves elévülési idő. A felperes továbbá 2021. január 15. napján kereste meg a jelzálogjog törlés kiadása érdekében az alperest, így a 2021. január 27. napján kelt válaszlevél szintén megszakította az elévülést. Amennyiben az elévülést kizárólag végrehajtási cselekmények szakíthatják meg, hivatkozott a rPtk.326.§ (2) bekezdés alapján az elévülés nyugvására. Álláspontja szerint az elévülés 2016. december 20. napja óta nyugszik, mivel a felperes 2016. december 16. napján keresetet terjesztett elő a perbeli szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. A peres eljárás 2022. május 25. napján fejeződött be jogerősen, az ettől számított egyéves határidőn belül a végrehajtási eljárást a felperessel szemben az alperes megindíthatja.
- [5] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felperes által hivatkozott kúriai döntéseken alapuló bírói gyakorlat szerint a végrehajtási záradékkal ellátott okiratok alapján közvetlenül végrehajtható követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével nemcsak esedékessé, hanem egyszersmind végrehajthatóvá is válnak. Az ilyen követelések esetében a végrehajtási jog elévülése – az egyéb feltételek fennállása esetén – a követelésre megállapított teljesítési határidő letelte utáni napon kezdődik. Ettől az időponttól kezdve a követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül végrehajtás útján közvetlenül kikényszeríthető, ezért az elévülésének megszakítására a rPtk. 327.§ (3) bekezdése az irányadó (BH2014. 151.) Záradékolható okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozat az okiratban meghatározott teljesítési határidő elteltével nem csupán esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válik, ezért ez esetben a követelésnek - és ezzel együtt a végrehajtási jogának - a teljesítési határidő leteltét követő napon megkezdődő elévülését a rPtk.327.§ (3) bekezdésének megfelelően csak a végrehajtási cselekmények szakíthatják meg (Kúria Pfv.20.184/2013/9. számú eseti döntés). A Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú határozatában a BH2014.151. és a Pfv.20.184/2013/9. számú eseti döntéseit fenntartotta, mely alapján megállapítható, hogy a Vht. szóhasználata

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
57.Pf. 636.824/2022/8.

szerinti „végrehajtható okirat” és a rPtk.327.§ (3) bekezdés szerinti „végrehajtható határozat” nem azonos jogi fogalom és a rPtk.327.§ (3) bekezdés nem a „végrehajtható okirat” (végrehajtási lap, végrehajtási záradék) kibocsátását követő, hanem a „végrehajtható határozat” meghozatalát követő időszakra vonatkozik. A „végrehajtható határozat” alatt nem csak a végrehajtási lap kiállításául szolgáló jogerős és végrehajtható bírósági határozatokat kell érteni, hanem a végrehajtási záradékolásra alkalmas, a Vht.23/C.§-ban felsorolt határozatokat, közjegyzői okiratokat is. A Kúria eseti döntésében rámutatott arra, hogy nem lehet más jogkövetkezménye a végrehajtható okirat kiállításának akkor, ha bírósági határozaton alapul és akkor, ha közvetlenül záradékolható közjegyzői okiraton. Ez azt jelenti, hogy a végrehajtási lap kiállításának alapját képező bírósági határozatnak a záradékolni kért magán- vagy közokirat felel meg. A közokirat végrehajthatóvá akkor válik, ha kötelezést vagy kötelezettségvállalást tartalmazó határozatba foglalták, a követelés esedékessé vált és letelt a teljesítési határidő. Miután a végrehajtandó, záradékolható határozat alkalmassá vált a végrehajtásra, megkezdődik a végrehajtási jog elévülése, a követelés végrehajtható akár állami kényszerrel is, így a jogosulttól elvárható magatartás, hogy a végrehajtás érdekében szükséges intézkedéseket tegye. Jelen esetben ez a záradékolás. Ebből következően a követelés elévülését már csak a végrehajtási cselekmények szakíthatják meg a rPtk.327.§ (3) bekezdése értelmében. A perbeli esetben a felperes 2013. október 19. napjáig teljesíthetett volna, így 2013. október 20. napjától a követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül is közvetlenül kikényszeríthető lett, megnyílt a lehetőség a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, így csak végrehajtási cselekmény – a záradékolás – lehetett olyan célravezető jogérvényesítési eszköz, amely a követelés ezen a napon kezdődött elévülésének a megszakítását eredményezi. A felmondó nyilatkozat és az abban foglalt teljesítési határidő közjegyzői okiratba foglalt, így a Vht. 23/C.§ (2) bekezdése értelmében a kölcsönszerződést tartalmazó okirat végrehajthatóvá vált a teljesítésre nyitva álló határidő elteltét követő napon. A bírói gyakorlat szerint a végrehajtási cselekmény fogalomkörébe tartoznak mindazok a cselekmények, amelyeket a végrehajtási eljárás résztvevői a követelés behajtása érdekében a végrehajtás szabályai szerint tesznek, azaz minden olyan esemény ide sorolható, amely alkalmas az eljárás előbbre vitelére, a végrehajtási eljárásban joghatás kiváltására (BH2009. 113.). Jelen esetben végrehajtási cselekmény a végrehajtási záradék kiállítása lett volna, de az alperes maga sem vitatta, hogy végrehajtási eljárást nem indított, figyelemmel a felperes által indított szerződés érvénytelensége iránti perre. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli esetben a felmondás megszüntette a kölcsönszerződésből eredő jogviszonyt, a felmondásban meghatározott teljesítési határidő leteltét követően a követelés elévülése megkezdődött, melyet az alperes által hivatkozott felszólítások nem szakítottak meg, így az öt éves elévülési határidő 2018. október 20. napján telt le.

- [6] Az elsőfokú bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy fennállt-e a követelés olyan nyugvása a felperes szerződés érvénytelensége iránti keresetének benyújtása miatt 2016. december 20. napjától a per 2022. május 25-i jogerős befejezéséig, ami lehetővé teszi az alperes számára, hogy a követelést az elévülés joghatásai nélkül érvényesíthesse még. A felperes a követelés alapjául szolgáló szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított pert, jogkövetkezmény alkalmazását nem kérte. A keresetnek helytadó döntés esetén a bíróság a szerződés érvénytelenségét állapította volna meg, vagyis nem lenne olyan szerződés, amire az alperes a követelését alapíthatná, nem tudna végrehajtást indítani. A bíróság osztotta az alperes hivatkozását, hogy a felperes által indított szerződés érvénytelensége iránti per olyan nyomós jogérvényesítési akadályt jelentett a közjegyzői záradékolásra, ami miatt a kölcsönszerződésből eredő követelés elévülése nyugodott 2016. december 20. napjától 2022. május 25. napjáig, az alperes ezen időszak alatt menthető okból nem tudta a követelését érvényesíteni. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a követelés elévülése 2013. október 20. napján megkezdődött és 2018. október 20. napján elévült volna, de a 2016. december 20.

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
57.Pf. 636.824/2022/8.

kérte 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére. Állította, hogy amennyiben a közokirati felmondást követően csak a végrehajtási cselekmények szakíthatják meg az elévülést, úgy a rPtk. 326.§ (2) bekezdése alapján az elévülés 2016. december 20. napja óta nyugszik a felperes által a szerződés érvénytelenségének megállapítása érdekében indított perre figyelemmel. Az eljárás 2022. május 25. napján jogerősen megszüntetésre került. Hangsúlyozta, hogy a végrehajtási eljárás lejárt követelés érvényesítésére irányul, a követelés alapja pedig maga a szerződés, ezért a követelés érvényesíthetősége függ a szerződés érvényességétől vagy érvénytelenségétől. A csatolt permegszüntető végzés alapján a felperes a szerződés létre nem jöttének megállapítását is kérte, így a követelés érvényesíthetősége függ a követelés létezésétől, továbbá a felperesnek volt jogkövetkezmény iránti keresete is ezen perben. Álláspontja szerint ezért nem volt abban a helyzetben, hogy a végrehajtási eljárást megindítsa. Érvelése szerint a szerződés érvénytelenségének, vagy létre nem jöttének megállapítása esetén az alperesi követelés nem az érvénytelen/létre nem jött szerződés rendelkezésein, hanem magán az ítélet rendelkezésein alapul, ezért amíg a szerződés érvényességének/létrejöttének kérdése bizonytalan volt, addig nem volt abban a helyzetben, hogy a felmondáson alapuló követelését végrehajtási eljárásban érvényesíthesse. A peres eljárás megindításáról való tudomásszerzést követően ezért nyomós indokra hivatkozással, menthető okból nem tudta megindítani a végrehajtást, a követelés nyugodott. Állította ezért, hogy a rPtk. 326.§ (2) bekezdése alapján az elévülés 2016. december 20. napjától 2022. május 25. napjáig nyugodott, és ez utóbbi időponttól számított 1 éves határideje van arra, hogy a végrehajtási eljárást megindítsa felperessel szemben.

- [9] Az ítéletnek nem volt a Pp. 358.§ (3) és (5) bekezdésére figyelemmel jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért azt a másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül a Pp. 376.§ (1) bekezdés első fordulata alapján tárgyaláson kívül.
- [10] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.
- [11] A másodfokú bíróságnak csak azt kellett vizsgálnia, hogy megállapítható-e az alperes által állított okból a követelése elévülésének nyugvása 2022. május 25. napjáig, vagy sem. Az elsőfokú bíróság álláspontját ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság nem osztotta.
- [12] Vitathatatlan, hogy valamely követelés akkor érvényesíthető eredményesen bírósági, vagy végrehajtási úton, amennyiben az annak alapját képező jogviszony létrejött és érvényes. Ezek vizsgálata – mivel vita esetén bizonyítás lefolytatása szükséges – perben lehetséges. Mindebből azonban az is következik, hogy abban az esetben, amikor valamely fél a közokiraton alapuló követelését kívánja végrehajtás útján érvényesíteni az ellenérdekű féllel szemben, a nemperes végrehajtási eljárásban a követelés alapjaként megjelölt jogviszony létrejött és érvényessége nem vizsgálendő, kizárólag a végrehajtás általános (Vht. 13.§) és különös (Vht. 23/C.§) feltételeinek fennállását vizsgálhatja és vizsgálja ilyen esetben az eljáró közjegyző, vagy bíróság. Ekként a felperes által a kölcsönszerződés létre nem jött és érvénytelensége megállapítása iránt indított per önmagában az alperest nem akadályozta abban, hogy végrehajtási eljárást indítson a felperessel szemben, ezért a rPtk. 326.§ (2) bekezdése szerinti menthető ok fennállása és ebből következően az elévülés nyugvása a felperes által indított peres eljárás jogerős megszüntetéséig nem állapítható meg.
- [13] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében nem kifogásolta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, mely szerint nyugvás hiányában a felperessel szembeni követelése 2018. október 20. napján elévült. A másodfokú bíróság az előző pontban írtak alapján az elévülés nyugvását az alperes által hivatkozott okból nem állapította meg, ekként a követelés elévülése

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
57.Pf. 636.824/2022/8.

és 2022. május 25. közötti nyugvása miatt a követelés nem évült el, a rPtk.326.§ (2) bekezdés alapján az érvényesíthetőségének lehetősége megnyílt. Miután a fentiek alapján a követelés a rPtk.324.§ (1) bekezdés alapján nem évült el, így a jelzálogjog sem a rPtk.264.§ (1) bekezdés értelmében. Miután nem szűnt meg a jelzálogjog, nincs helye az Inyvtv. 62.§ (2) bekezdés szerint a jelzálogjog és az elidegenítési és terhelési tilalom törlésének, ezért a felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította.

- [7] A felperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó határozat hozatalát kérte, valamint az alperest marasztalását a költségekben annak figyelembevételével, hogy a jogi képviselője ÁFA mentes körbe tartozik. Elsőfokú és másodfokú perköltségigényét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a)-b) pontja és a 3.§ (5) bekezdése alapján számította fel összesen ██████ Ft-ban, melyből ██████ Ft az elsőfokú és ██████ Ft a másodfokú perköltség. Allította, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perben kérte jogkövetkezmény alkalmazását is, azonban a jelzálogjog és elidegenítési és terhelési tilalom törlése iránt nem volt kereseti kérelme. Vitatta azt, hogy menthető okból nem tudta a követelését érvényesíteni az alperes, mert a rPtk. 326.§ (2) bekezdése menthető okként nyomós okot követel meg a nyugvás tekintetében. Allította, hogy nem tekinthető az elévülés nyugvására okot adó cselekménynek az a tény, hogy a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a felperes pert indított, mert az alperes a per alatt – a jogai megóvása érdekében – az elévülési időn belül záradék kiállítása iránti kérelmet terjeszthetett volna elő. A közjegyző a Vht. 23/C.§-a szerinti jogkörében eljárva nem vizsgálhatta volna a záradékolni kért, alakilag szabályszerűnek látszó közjegyzői okiratba foglalt kötelezettség létrejöttét, érvényességét és fennállását. Az elévülés ezen megszakítására a rPtk 327.§-a lehetőséget is adott, ezt azonban elmulasztotta alperes. Hangsúlyozta, hogy a Vht. szerinti „végrehajtható okirat” és a rPtk. szóhasználata szerinti „végrehajtható határozat” nem azonos jogi fogalmak, továbbá a rPtk. 327. § (3) bekezdése nem a végrehajtható okirat (végrehajtási lap, záradék) kibocsátását követő, hanem a végrehajtható határozat meghozatalát követő időszakra vonatkozik. Az elévülést megszakító végrehajtási cselekmények sorában első a végrehajtás elrendelése iránti kérelem, de a végrehajtási jog elévülését megszakító cselekmény a végrehajtható okirat kiállítása, majd a Vht. 57.§ (4) bekezdése alá tartozó további végrehajtási cselekmények. A végrehajtási záradéokra a Vht. 20.§ (1) bekezdése szerint a végrehajtási lapra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni, végrehajtható határozatnak a végrehajtani kívánt, a Vht. 22-23/C. §-aiban felsorolt – záradékolható – felszólítások, határozatok, magán- és közokiratok felelnek meg, a végrehajtható okirat maga a végrehajtási záradék. A Kúria számos döntésében (Pfv.I.20.184/2013/9), Pfv. I.20.360/2013, Pfv.I.21.122/2018/6, Pfv.21.768/2016/9., Pfv.20.639/2015/7.) foglalt állást akként, hogy záradékolható okirat esetén a rPtk. 327.§ (3) bekezdése szerinti végrehajtható határozat alatt a záradékolható okiratot kell érteni, nem a záradékot. Ezt a gondolatmenetet vitte tovább a Kúria a 20.993/2021/5. számú ítéletében. A Ptk-ban szabályozott végrehajthatóság jelentése nem azonos a Vht. szerinti végrehajthatósággal. A Vht. szerint a végrehajtható okirat kiállítása olyan végrehajtási cselekmény, amely a rPtk. 327.§ (3) bekezdésének szabálya szerint alkalmas az elévülés megszakítására, a követelés és a végrehajtási jog elévülése ugyanis a jogerős ítélet meghozatala, illetve a Vht. 23/C.§ (1) bekezdésének megfelelő okirat kiállítása után egybeesik a Vht. 57.§ (1) bekezdése alapján. A BH2014.151. számú döntést akként kell a felperes álláspontja szerint értelmezni, hogy záradékolható okirat esetén a követelés és egyben a végrehajtási jog elévülése nem a már záradékolni kért közjegyzői okirat, hanem a záradékolni kért határozat, felszólítás, magán- vagy közokirat végrehajthatóvá válását követően kezdődik el.
- [8] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és a felperes kötelezését

Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
57.Pf. 636.824/2022/8.

folytán az alperes jelzálogjoga a rPtk. 264.§ (1) bekezdése alapján szintén megszűnt 2018. október 20. napján. Megszűnése folytán pedig a jelzálogjog törlésének helye van és a felperes keresetindítása az Inytv. 62.§ (1) bekezdés c) pontja alapján ebből a célból megalapozott volt.

- [14] A jelzálogjog megszűnése folytán az annak biztosítására alapított elidegenítési és terhelési tilalom is törlendő.
- [15] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az ítéletet a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetének helyt adott.
- [16] Az alperes pervesztes lett, ezért nem jogosult az elsőfokú eljárásban felmerült költségei megtérítésére, valamint a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperes által a Pp. 81.§ (1) bekezdésének megfelelően felszámított, ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltséget. Köteles továbbá megfizetni a felperes költségkedvezménye folytán nem előlegezett kereseti és fellebbezési illetéket is a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján.
- [17] A bíróság tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezettet, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Budapest, 2023. április 13.

dr. Csepinszky Andrea s.k.,
s.k. a tanács elnöke,

dr. Pávlisz Beatrix s.k.,
előadó bíró,

dr. Klicsuné dr. Sólyom Livia
bíró